

РЕШЕНИЕ
№ 232
В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 18.09.2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на дванадесети септември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева к.н.а.х.д. № 228 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда” (ИТ) Софийска област (СО) против решение № 352 от 27.04.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. № 211 по описа на съда за 2012г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 23-2303940 от 20.12.2011 г., на Директор на Дирекция „ИТ” СО, издадено срещу *** със седалище и адрес на управление в гр. Перник за нарушение по чл. 277, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), с което на основание чл. 413, ал. 2 от КТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В касационната жалба се изтъкват доводи, в посока на неправилно установената фактическа обстановка. От касационната инстанция се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция като се потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание процесуалния представител на касационния жалбоподател поддържа депозираната жалба и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, чрез прокурор Антова дава заключение, че жалбата е основателна и решението на Районен съд-Перник следва да се отмени.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира касационната жалба за неоснователна. Доводите за това са следните:

Районен съд – Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел, че в производството по налагане на административно наказание нарушения на правилата за водене на процеса от административнонаказващия орган не са допуснати, а актовете, обективирали производството, са преценени като издадени при съобразяване с изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. След разглеждане на спора в неговото същество решаващия

състав на Районен съд – Перник е отменил процесното НП, защото е констатирал, че в наказателното постановление не е посочен коректно състава на вмененото на жалбоподателя нарушение.

Настоящия състав намира, че фактическата обстановка правилно е установена от районния съд, като изложените правни доводи кореспондират с материално правните разпоредби. Решението е правилно и законосъобразно.

В касационната жалба не се съдържат оплаквания, които да се приемат като касационни основания за отмяна по чл. 348 от НПК. Решението на първоинстанционния съд е съобразено с материалния закон и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Изявленията в касационната жалба се свеждат главно до неправилно възприета фактическа обстановка, което от своя страна е довело и до постановяване на порочен съдебен акт. Настоящия състав по това твърдение намира, че фактическата обстановка е правилно установена и въз основа на нея са изведени резонни изводи.

Следва да се отбележи, че наказателното постановление е отменено от районния съд, защото същият е приел, че деянието е несъставомерно. В случая е ангажира административно наказателната отговорност на дружеството за нарушение на правилата за здравословни и безопасни условия на труд изразяващо се в необявяване на инструкция, като АНО се е позовал на нормата на чл. 277, ал. 2 от КТ. Тази норма съдържа общо предписание, което е бланкетно по своя характер и касае общото задължение на работодателя да изготвя и утвърждава правила за осигуряване на ЗБУТ, като това задължение е конкретизирано и кодифицирано в различни по характер подзаконови нормативни актове, както и в зависимост от осъществяване на конкретна трудова дейност.

Съгласно Закона за здравословни и безопасни условия на труд минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на здравеопазването. Наредба №7/23.09.1999 г. за минималните изисквания за ЗЗБУТ, издадена на основание чл. 7, ал. 2 от ЗЗБУТ регламентира изрично в кой хипотези се издават инструкции и за кое /работно оборудване-машина, съоръжение/. Ако работното оборудване е от естество да застраши живота и здравето на работниците и служителите, съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 и 3 от Наредбата, се изисква разработване на писмени инструкции, които следва да са разбираеми за работниците. В нормата на ал. 1 на чл. 166 от Наредбата, подобно изискване не е предвидено, а преценката е оставена на работодателя с оглед спецификите на всяка дейност или с оглед дадени му такива предписания. Посочената правна регламентация сочи, че разпоредбата на чл. 166 от Наредбата предвижда два различни състава на административно нарушение, за съставомерността на които от значение са вида и характеристиките по отношение наличие или не на застрашаващо живота и здравето на работещите работното оборудване. В този смисъл за съставомерността на деянието в случая са от значение вида и характеристиките по отношение на работното оборудване-наличие или не на застрашаващо живота и здравето на работещите работно оборудване и те се явяват съставомерен признак на деянието. В случая липсата на описание на конкретната машина от обекта, представляваща работното оборудване, с които спецификации АНО свързва административнонаказателната отговорност, както и непосочване на относимата законова разпоредба в пълнота /чл. 166 от Наредба №7/23.09.1999 г. за минималните изисквания за ЗЗБУТ/, като част от нарушените законови разпоредби, представлява нарушение на чл. 42, т. 4 и 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, което е ограничило правото на защита на санкционираното лице. Следователно липсата на връзка между обстоятелствената част на НП и посочените за нарушени законови разпоредби е

съществен процесуален порок и е било достатъчен повод за отмяна на НП само на процесуално основание без спорът да бъде разглеждан в неговото същество.

В действителност не се споделя позицията на първата съдебна инстанция, че чл. 277 от КТ въвежда в задължение за работодателя да разработи и утвърди правила за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд (ЗБУТ) не за всяко съоръжение или машина поотделно, а за предприятието като цяло, но това не оказва влияние при констатирания по-горе съществен порок.

Гореизложеното дава основание на касационния състав да направи заключение, че решението на първата съдебна инстанция е правилно. Предвид това атакувания съдебен акт, следва да бъде оставен в сила. Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА № 352 от 27.04.2012 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д. №211 по описа на съда за 2012г..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.